

**KNNV-reis
IJsland-B
10-23 juni 2010**

Foto's van:

Aart

Aart

Iet

Jenny

Kristinn

IJslandreis ,effe wennen (van AKC-KNNV naar ARC-KNNV)

AKC-KNNV

Eifel , Exmoor , Noorwegen , Zwitserland , Dolomieten , Bretange en Vasse dat waren AKC-ervaringen . Je eigen tent , je eigen gasstel , 14 dagen op elkaars lip . Er werden je beperkte natuurhistorische worsten voorgehouden. Die werden hier en daar met wat vagere verwachtingen opgeraapt. Inleggeld voor o.a. de Bonte Avond en de grote kring met sjoc ! Meestal gezellig, soms te gezellig. Maar wie zal dat beoordelen? Rare vragen van een enkele mede kampeerder(ster). Voorbeelden, ja voorbeelden : “Waarom heb ik die Eland niet gezien?” of na twee steken van twee wespen: “Waarom ik?” De mens is al eeuwen in staat om zichzelf en anderen vragen te stellen zonder een antwoord te verwachten of misschien toch wel. De gaspot is leeg. Waar moet ik heen? Kinderen zijn er ook . Halbstarken, enkelen althans, kunnen signalen uitzenden waaruit kan blijken dat het Scheveningse strand toch mooier zou zijn. Toch goed dat ik er was en dat ik dat nog weet.

ARC-KNNV

Hoera , de ARC kiest IJsland in de goeje tijd van het jaar. We gaan tot onze knieën in de as lopen. Er wordt met omwegen gevlogen. Gaat het wel door? Zijn er voldoende deelnemers? Goedkoop is het niet. Voor die prijs ga je drie weken naar China. Daar broeden geen IJsduikers en Grauwe Franjepoten. Daar hebben ze geen Latrabjerg. Wie zijn er zo gek? Te koud. Geen Bonte Avond, geen sjoc ! Dat wordt behelpen. Deelnemers zat; het worden zelfs twee groepen. De ARC blijkt soepel.

Deelnemers

Ja, althans op deze reis. Er zijn verschillen. Geen kinderen die moeten trouwens nog naar schoo Geen pubers, idem. Ze zijn gemiddeld ouder. Ze wekken de indruk de schapen op het droge te hebben. Nogal wat alleengaanden. De hoofdschotel is vrouwelijk. Ze maken de indruk bereisd te zijn. Het zijn nette mensen! Er zitten wat meer bloesjes in de koffers. Dat blijkt bij de hotelmaaltijden. Ze zijn gemiddeld hoger opgeleid. Er zijn nogal wat toemalig lesgevendens bij. Toch ook hier, althans in mijn oren, merkwaardige vragen. Voorbeelden? Ja. “ Hoe weet je dat dat een Zwarte Zeekoet is ? “ of “ Zal de chauffeur de weg weten ? “ Het antwoord op vraag één zou op de pier van IJmuiden beginnen. Vraag twee aan de driver stellen. Er waren Noorse pijlen, IJsduikers, Roodkelen, lava, Noordse groene nachtorchissen, Orca's en reisgenoten. Ga zelf maar door. Joop, bedankt en zeker de ARC .

Hans. arcakc

10 juni: Op weg naar IJsland

Op 10 juni reizen Geoske en ik samen naar Schiphol om te beginnen aan onze IJslandreis. Hoe ziet het land er uit na de uitbarsting van de Eyjafjallajökull enkele weken geleden? De laatste berichten spreken van “alleen nog maar stoom uit de krater” en zeker geen as, die het voor vliegtuigen in Europa onmogelijk maakt om van het luchtruim gebruik te maken.

We vliegen op tijd en zijn dan nog een onwennige groep met hier en daar bekenden van vorige KNNV-reizen of –kampen. Bij aankomst in Keflavik om ongeveer half vier blijkt meteen dat hier niet veel as is gevallen, we zien groen gras en schone straten. We worden gesplitst in een Betty A en Betty B groep zodat vanaf nu duidelijk is wie waar behoort. Als zovaak is de lichte pin- en bagagepaniek voelbaar, maar na een half uurtje reizen we in de bus over het Reykjanesschiereiland richting de haven van Gardur en verder naar Sandgjerdi.

We mogen meteen al uitstappen om in een frisse wind aan de haven bij 12 graden C. naar vogels te kijken. Enthousiast melden een aantal van ons wat er alzo te zien is: Noordse Pijlstormvogel, Jan van Genten, Stormvogels, Zeealken in groepen. Een goed begin! In Sandgjerdi veel Eiders met jongen, Ijsduiker, weer Jan van Genten, een Tureluur, en waarachtig een Humpbackwhale!

Daarna vervolgen we onze tocht door het IJslandse landschap, velden van lava bekleed met mossen, stokvisrekken met een enkele kabeljauw, blauwe Lupinen als beplanting om de erosie tegen te gaan, en de eerste kennismaking met de geothermale energie die via grote rode buizen door het land vervoerd wordt. Onze gids, Kristinn, vertelt ons van alles over dit systeem en de werking ervan. Ondertussen zien we ook een kolonie van Noordse Sterns, vlak langs de autoweg en de hekken die een bescherming moeten zijn tegen de nertsen die hier ingevoerd zijn.

Half acht arriveren we bij een wegrestaurant (IJslands design) waar ons een prettige maaltijd wordt opgediend en waar we een diaprojectie zien van Kristinn over de uitbarsting van de Eyjafjallajökull. Opvallend vond ik het enthousiasme waarmee hij de foto's aanpreeft, de uitbarsting was een gebeurtenis die hij niet graag had willen missen.

Twee uur later komen we aan in ons hotel in Reykjavik en willen we maar al te graag naar bed.

Francien

11 juni: De dag van de overtocht naar de Westmaneilanden

Vanaf 7 uur konden we ontbijten. Dat hebben we uitgebreid gedaan met de andere gasten, waaronder de leden van de groep Betty-B. Om 9 uur vertrokken beide groepen van het Fosshotel in Reykjavik in verschillende richtingen: Groep B naar het noorden en onze groep naar het zuiden.

Voor in de bus zaten ze, de chauffeur en - zoals aangekondigd in de reisinformatie – onze hoog gekwalificeerde gids Kirstinn Godjonsson. Vol verwachting reden we richting Thorlakshöfn, de haven vanwaar de boot om 12 uur vertrok. Er was genoeg tijd om onderweg te stoppen. Na een half uur ging de bus dan ook rechts af naar Myiluleakyatörm, een meertje waar konijnen, vogels en bloemen waren. We zagen de grauwe Franjepoot, een ijsduiker in actie. Op het moeilijk begaanbare pollengrasveld bloeide o.a., de Trollius. Het was een fijne onderbreking, lekker in de zon.

Terug op de ringweg gingen we via weg 39 naar de kust. Om 11 uur arriveerden we in Thorlakshöfn. Het was goed met het zicht op Drieteenmeeuwen, Noordse Stormvogels, Stern en Zeekoet.

De boot vertrok op tijd en de meeste van ons zochten het dek op, met kijker, het weer bleef goed. Om 13 uur werd ons op een gereserveerde plek beneden een lunch aangeboden; het menu: aspergesoep, rijstschotel en koffie.

Toen we weer op dek kwamen, zagen we in de verte de eerste rotsen, voorboden van de Westmaneilanden. En ...jawel, de Eyjafjallajökull gaf ons een kik door een flinke bui stoom uit te blazen. Opwinding alom. Prachtig was de aankomst in de haven van Heimey, het eiland waar we de komende twee nachten zullen logeren in hotel Porshammar.

Nadat we onze bagage op de kamers hadden gebracht, gingen we om 16.30 u. met de bus naar de zuidkust, waar Kristinn ons de Drieteenmeeuwenkolonie en veel Papegaaiduikers wilde laten zien. De meeste lieten slechts hun kopjes boven water zien. Toen wist ik nog niet hoeveel ik er een week later zou aantreffen op Latrabjark!

Om 19.30 u. na onze terugkeer in het hotel hadden we een gezamenlijke maaltijd in het erbij behorende restaurant Fjölan.

Alsof het niet op kon deze dag kregen we te horen: Deze avond nog gaan we varen. Vanaf 23.15 u. lopen we naar de boot, die pas om 12 u. vertrekt. We gaan ze allemaal zien, het Stormvogeltje, de Noordse Pijlstomvogel, de Grote Jager.... Op zee in de schemerige midzomernacht!

Jantine

12 juni: Vestmannaeyjar (Vestmanneilanden)

De Vestmanneilanden vormen een archipel van 15-18 eilanden en nog ca. 30 uit zee opstekende rotsen. De eilanden liggen in een vulkanisch zeer actief gebied. Een spleet, die zich van het zuidwesten naar het noordoosten uitstrekt. Vandaag gaan we het grootste eiland, Heimaey verkennen.

We beginnen in de haven. De schipper en zijn boot kennen we al van gisteren. Helaas het gaat regenen en er is ook een flinke wind. Ik nestel mij met nog een paar anderen beneden binnen. We varen langs de kliffen van het eiland. Veel witte poep en Drieteenmeeuwen. Dan houdt de regen op en ga ik naar boven. Er zijn Alken in een kloof. Prachtig!!! Ik probeer uit alle macht ze te fotograferen. Achteraf blijkt dat helaas alle foto's mislukt zijn.

Het plan was nog naar een rots te varen, waarop Jan van Genten broeden. Maar het waait te hard, de zee is te woest en de schipper durft het niet aan. Jammer, maar niets aan te doen. Dus varen we terug. De tocht eindigt in een grot met een concert uitgevoerd door de schipper.

We hadden al informatie gekregen over de vulkaanuitbarsting in 1973: Die duurde vijf maanden en de hele bevolking is toen geëvacueerd naar het vaste land. Door de uitstromende lava met brandspuiten af te koelen, is voorkomen dat de hele stad en de haven onderstroomde. Toch zijn 400 huizen en gebouwen met lava bedekt, een derde van de stad. Een klein gedeelte daarvan is weer uitgegraven. In het hotel hangt een fotoserie van dit indrukwekkende gebeuren.

Deze kennis komt ons goed te pas als we 's middags een tocht over het eiland maken. Als eerste een kolonie Drieteenmeeuwen vlak bij de stad. Ik kan er niet genoeg van krijgen. Zo dichtbij en dat overweldigende kittiway, kittiway,....

Dan het golfterrein. De plek, waar je een prachtig uitzicht hebt op de rotsen, die uit zee oprijzen en waar we genieten van een Scholekster met jong. Dit is ook een historische plek. Hier hebben waarschijnlijk, voor 874, de oudste bewoners van IJsland, Ierse monniken, gewoond. Zij vertrokken toen ontsnapte Ierse slaven zich hier vestigden. Aan hen hebben de eilanden hun naam te danken. Ieren werden destijds Vestmenn (mannen uit het westen) genoemd. En uiteindelijk was hier, in 1627, een overval van Algerijnse piraten die honderden bewoners als slaven in Noord-Afrika verkochten.

Wat veel indruk op mij heeft gemaakt is de landuitbreiding na de vulkaaneruptie. Zo ver je kijkt bruin doods land met hier en daar een klein plantje. Omdat de lava poreus is, erodeert het gemakkelijk en verdwijnt weer in de zee. Hier, omdat het een uiterste punt van het eiland is, moet een vuurtoren staan. Nadat de tweede of derde in zee verdwenen is, hebben ze er een op wielen gebouwd.

Na van dit alles genoten te hebben weer terug naar het hotel. Onderweg nog een

Goudplevier, die ergens onzichtbaar een jong heeft. Zij weet heel alert twee Scholeksters af te leiden. Mooi om dat te zien.

In het hotel wacht ons weer een heerlijke maaltijd. Na die genoten te hebben nog een nachtmutsje van Joop. Dan duiken wij voldaan in onze bedden. Het is voor mij nog steeds onwennig om te slapen in een nacht, waarin de zon slechts even net onder de horizon verdwijnt.

let

13 juni: Vestmannaeyjar-Thorlákslöfn-Thinngvallavatn-Hveragerdi

Na twee dagen gaan we Vestmannaeyjar (De Westmaneilanden) weer verlaten. We ontbijten op ons gemak, want de boot zal om negen uur vertrekken. Opeens waarschuwt iemand van het personeel, dat de boot al om kwart over acht vertrekt. In allerijl vertrekken we, sommigen met de boterham in een servetje. Gelukkig we halen het.

In tegenstelling tot het prachtige weer op de heenreis regent het nu en is het mistig. Ik vind het geen weer voor het dek en installeer me binnen. Kwekkend met Jenny, die me ook van koffie voorziet, kom ik de tijd goed door. Het weer wordt tegen het einde van de tocht beter en zijn er toch wel heel wat van ons op het dek. Hun beloning: een Dwergvinvis.

Nadat we de boot hebben verlaten, wordt het weer allengs beter. We wandelen langs het zwarte strand met allerlei bijzondere plantjes. En wijken van de autoweg af naar een

vogelkijkhut in het natuurgebied bij Ölfusá. In tegenstelling tot onderweg zien we hier weinig vogels, maar toch...een velduil. Onderweg veel weidevogels en een prachtig paartje Roodkeelduikers.

De picknick, in het zonnetje bij de hut, is heerlijk. En Kristinn heeft weer iets bijzonders: Haaienvlees. Als je luistert hoe dit geprepareerd wordt en als je je neus open zet, wil je het eigenlijk niet meer proeven. Ik versmaad niets, dus een stukje aan het prikkertje en eten. Ik vind het lekker. Een slokje van een brandend alcoholicum toe. Ook bijzonder. Het schijnt bovendien heel gezond te zijn voor je darmstelsel.

Alles weer opgeruimd en verder naar Selfoss en langs de rivier de Sog naar het noorden. Onder de brug over de rivier gaan we opzoek naar de Harlekijneend. Op het moment, dat we een beetje teleurgesteld, willen vertrekken, komt hij toch nog tevoorschijn. Ja hij doet zijn naam werkelijk eer aan.

Dan gaat het westelijk langs het Thingvallavatn, een meer dat in het midden 100 m diep is, naar Thingvellir.

Hier kwam in 930 voor het eerst de Althing, het parlement bijeen. Het oudste parlement ter wereld. Even het bezoekerscentrum in. Dan het indrukwekkende uitzicht over het meer het kerkje, de vijf huisjes en de paar boerderijen. Het land zakt hier, waardoor het water steeds hoger komt en de boerderijen langzaam onder water verdwijnen. Vervolgens wandelen we door een kloof naar de plaats waar elk jaar rechtgesproken werd, Lögberg (Rots der wetten). We bevinden ons op de Midden-Atlantische rug. Geologisch gezien is links van ons de

Noord-Amerikaanse aardschors en rechts de Eurazische aardschors. Wij lopen op de verzakking.

Bij de Lögberg steken we de rivier over en een paartje Harlekijneenden. Naar het kerkje, waar de grootvader van Kristinn orgel speelde, en de vijf huisjes. Hier stond waarschijnlijk de eerste staatskerk van IJsland, een houten kerk geschonken door koning Olaf Haraldsson van Noorwegen. Die kerk is helaas in 1118 afgebrand. De huisjes zijn de pastorie, woning van de parkopzichter en officiële zomerverblijf van de IJslandse premier.

Na het bezoek aan deze in veel opzichten zo indrukwekkende plek, stappen we weer in de bus en rijden via de oostelijke oever van Thingvallanvatn naar Hveragerdi. We overnachten in Hotel Eldhestar.

let

14 juni: Hveragerdi-Kjölur-Akureyri-Mývatn.

Er staat een lange reis op het programma, dus zijn we vroeg vertrokken, maar eerst gaan we nog naar den Geysir. Hier komt de aardwarmte zo na aan de oppervlakte, dat alles damp en pruttelt en een geysir elke 10 minuten met geweld een spuit water de lucht inzendt. De andere, vroeger de grootste is al een 10 tal jaren gestopt. Aanvankelijk werd deze nog met zeep opgewekt, maar daar is van afgezien.

Vervolgens gaan we naar Gullfoss, de grootste waterval van IJsland. Het is heel spectaculair, zoveel natuurgeweld. Het is een 2-trapswaterval, die een nauwe kloof induikt. Goed aangelegde paadjes bieden een prachtig gezicht. Ook de plantengroei profiteert van de rondvliegende spray: Pinksterbloemen, Knikkend Nagelkruid en vele anderen.

Dan begint de lange rit over de Kjölur-route, eerst nog over asfalt, maar al gauw gaat dat over in gravel. Het landschap wordt aan beide zijden gedomineerd door de enorme gletschers. Langjökull en Hopsjökull, maar op de voorgrond is het een stenig landschap waarin maar weinig leven mogelijk is, alleen wat creperende tegen de de grond gedrukte wilgjes houden het hier uit.

Middenin deze woestijn, waar het wat groener wordt is een eenvoudige kro, waar we de meegebrachte lunch gebruiken. Hier zijn ook hete bronnen en zowaar een warm bad zo in de open lucht waar velen dankbaar gebruik van maken. In de omgeving is ook genoeg te beleven: Sneeuwgorzen, Goudplevieren, Bontbekplevier, vier Bonte Strandlopers, Tapuit en ook de plantengroei is de moeite waard o.a. Mosheide, Maanvaren, 3 soorten orchideetjes.

Dan verder noordwaarts en al gauw is er een natgedeelte waar we zowaar de Kleine Rietganzen (ca. 10 paar) met jongen verstoren, prachtige vogels. Een incident: één jong kan niet direct met de ouders meevluchten en dreigt achter te blijven. Gelukkig is er geen zeearend in de

buurt en zo komt het toch nog goed. De IJslandse populatie ca. 400 paar trekt 's winters naar Nederland.

Dan komen we weer op asfalt, maar het is nog wel 180 km. Naar Mývatn waar we nog net op tijd voor de maaltijd arriveren. We hebben weer een boeiende dag beleefd. Het kan niet op!!

Kees

15 juni: Stöng – Raufarhöfn.

De dag begon heel mooi: onbewolkte hemel, prachtig licht. Zelfs aan de warme kant! Eén van de deelnemers had tijdens een avondwandeling een Sneeuwhoen ontdekt tussen een rommelig hoekje met landbouwwerktuigen op vijf minuten van de boerderij, waar we die nacht doorgebracht hadden. Dus 's morgens voor vertrek vrijwel iedereen er op af. En jawel: het dier zat er nog. Het nest kon niet ver weg zijn, want er werd echt gewaakt.

Na het inpakken wegwezen! Eerst langs de rivier, de Laxa, met Smienten, een ijsduiker, een Grauwe Franjepoot en Kuifduikers. De bus stopte daar eenmaal voor een fotostop. Daarna verder gereden langs Myvatn naar een uitzichtpunt bij een klein fabrieksterreintje, waar men elektriciteit uit aardwarmte en waterkracht wint. Iets verderop één van de geologische hoogtepunten van de dag: naar zwavel stinkende, hete, vulkanische, grijze modderbronnen, sommige lavabergjes rookten heftig en lawaaierig, alsof er op

een gasfornuis langdurig water aan het overkoken was. Op de grond hier en daar gele zwavelplekken. Veel groeide op die plaats niet, de aardkorst moet op deze plaats wel heel erg dun zijn.

Via een lange ongebaande weg door een stuk lavawoestijn naar de Dettifoss, een imposante waterval, die uitmondt in een kloof die een beetje aan de Grand Canyon in Arizona doet denken. Men denkt dat de kloof, waarvan de wanden vrijwel loodrecht naar beneden gaan, bij een natuurramp binnen een week is gevormd. Bij de waterval is er ook naar vogels gekeken: twee raven en een noordse stormvogel.

Na de Dettifoss weer door een soort maanlandschap gereden. Aan het eind bij de zee is het wat meer begroeid en wordt het ineens vrij groen. Weer een Raaf waargenomen. Na de lunch in het vrije veld (even lekker in de zon gelegen!) rechts van de lunchplek twee Kleine Jagers waargenomen. Bij de weg langs de zee: talloze Noordse Sterns, een Grauwe Franjepoot en in een door grazige weiden omzoomd plasje veel Grauwe Ganzen en Wilde Zwanen. Verderop een Kuifduiker achter een groep Kuif- en Toppereenden. Maar ook Tureluur en Witte Kwikstaart in het vochtige gras.

Langs de meest noordelijke noordkust van IJsland (65° NBr.) rijdend zijn we ook eens uitgestapt om de benen te strekken en naar de Noordse Sterns te kijken. Deze zijn hier oppermachtig in hun broedgebied en vallen iedereen aan die zijn (kale) hoofd niet bedekt. Daarbij slaken de dieren ijselijke kreten en bombarderen je zelfs met hun uitwerpselen. Tenslotte reden we nog langs een aantal meertjes, zagen we een paar Kleine Jagers, enkele Tureluurs, een paarse Strandloper met jongen en een Sneeuwgorz. Langs deze kust zijn

direct langs de weg talloze meertjes, restanten van inhammen. Daar zijn dan meestal veel Noordse Sterns, enkele Wilde- en een paar Eidereenden met jongen te zien.

Maar ook aan deze boeiende dag kwam een eind. 's Avonds werden we in het hotel op een kostelijk visbuffet getrakteerd! Het dorpje met zijn 280 inwoners leeft van de visserij op haring en exporteert deze vissoort in grote hoeveelheden. Na het eten wat rondgelopen met enkele deelnemers en Joop. Daarbij nog enkele leuke waarnemingen (Kleine Mantelmeeuwen met pullen) gedaan.

Julius

16 juni: Raufarhöfn – Husavik – Stöng.

De dag begon bewolkt met lichte regen. Na het ontbijt op zoek naar een gesignaleerd paartje Kleine Zwaan. Op locatie wel Zwanen maar geen Kleine gezien. Paartje Kleine Jager, Goudplevier, Bonte Strandloper. Direct na Raufarhöfn een groepje Eidereenden, iets verderop Tureluur en Scholekster. Op zee een IJsdruiker en een vlucht ganzen. Eiders met 6 pullen.

We liepen een stukje langs de kust om de benen te strekken, heel veel Eidereenden, Noordse Sterns, Scholeksters, waarschijnlijk met jongen, want veel “te-piet” en nerveus heen- en weer gevlieg. Parse Strandloper, paartje Sneeuwgorzen.

Weer vanuit de bus: Kl. Jager, Eider, Sneeuwgorzen, mannetje Alpenseeuwwoon! Zwanen en Eiders met jongen.

Een 2de strandwandeling: Eiders, IJseend, Bontbekplevier, Scholekster, Bonte Strandloper, paartje IJsdruiker. Na het instappen: Tureluur met 2 jongen, Goudplevier. Verderop een meer rechts: 'n paartje Roodkeelduikers. Pa of Ma zwemt rond met een jong, de ander zit op een eilandje. Komt later ook zwemmen met nòg een jong! Trots showen de ouders hun kindjes. Verder Wilde Eend, Tureluur, Noordse Stern, Eider en Grauwe Franjepoot.

Du lunchpauze is vandaag op een bijzondere plek: Asbyrgi. Een hoefijzervormige beboste vallei, heel beschut, ingesloten door steile rotsen in een verder vlak landschap. Volgens de overlevering is Asbyrgi een hoefafdruk van Sleipnir, het gevleugelde paard van de oppergod Odin, toen hij even met één hoef de aarde raakte.

Er groeien hier veel bijzondere planten: op de parkeerplaats vonden we onder andere Kleine Pyrola, Keuloglossum, Wilde Geranium en Vetblad.

We aten op een zonnig grasveld dicht bij de parkeerplaats, het was intussen prachtig weer geworden. Na de lunch maakten we een wandeling door het bos naar een meertje, waar Smienten broedden, op de richels in de steile rotswand broedde een kolonie Noordse Stormvogels. Plantjes onderweg onder andere Gele Koraalwortel, Kl. Pyrola, Witte Nachtorchis, Bartsia, Vetblad en Tormentil.

Bij het wegrijden zien we in de rotswand twee roofvogelnesten, waarvan er één beslist van een Giervalk is! Maar helaas geen vogel te zien.

Op naar Husavik. Daar was voor ons een speciale walvisvaart gereserveerd. Om 17 uur voeren we de haven van Husavik uit, op naar de Walvissen! Niet eens zo ver uit de kust, nog in de baai, na een half uurtje varen signaleerden we een Dwergvinvis. Hij liet zich een aantal keren mooi zien, steeds zo'n 3, 4 keer, voordat hij weer wat langer onderdook. Je kon hem zien (en horen!) blazen.

Daarna verscheidene keren Dolfijnen, buiteland om hun as in de lucht, een fantastisch gezicht! Op weg naar de haven langs een eilandje, Flatey, gevaren, waar voornamelijk Papegaaiduikers broeden.

Diner in Husavik, daarna teruggereiden via een mooie weg naar Myvatn, de overnachting was weer in Stöng in het boerderijhotel.

Yvonne

17 juni: Myvatn

Myvatn- het Muggenmeer stond vandaag op het programma. Die muggen waren er ook wel, een enkele keer in hinderlijke mate, maar ze staken gelukkig niet. Ze zijn ontzettend belangrijk voor het ecologisch systeem van het meer. Myvatn is gevormd door vulkanische activiteit, sinds onheuglijke tijden. De tot nu toe laatste periode van vulkaanuitbarstingen in dit deel van IJsland duurde van 1975 tot 1984.

Vanaf guesthouse Stöng reden we naar het meer in het meer, Stakhólstjorn. Grauwe Franjepoten op het woelige water waren bij aankomst vanaf een meter te bewonderen. Twee grote pseudokraters waar een pad langs voerde. Om die reden is het gebied Nationaal monument.

Pseudokraters zijn geen echte kraters, omdat ze nooit verbonden zijn geweest met een magnahaard. Ze worden gevormd doordat nog vloeibare lava gebieden overstroomt waar zich plaatselijk veel water in de grond bevindt, bijvoorbeeld stukken moeras of met water gevulde holen en scheuren in een rotsachtige bodem. Het opgesloten water wordt omgezet in oververhitte stoom, die zich een uitweg zoekt en de reeds dikke of gedeeltelijk gestolde lava met explosieve kracht omhoogstuwt.

Veronica Fruticans werd hier vandaag voor het eerst gevonden, verder o.a. Saxifraga Rosacea, Comarum Palustre, Eliophorum Schleuzeri en Ranunculus Hyperboreus.

Verderop lag Kálfaströnd, met grillige lavaformaties in het water en een Kuifduiker op het nest. In een klein binnenmeertje 200(!) IJslandse Brilduikers.

De middagmaaltijd genoten we bij Vogar. 17 juni is een nationale feestdag in IJsland, men herdenkt dan het feit dat IJsland in 1944 een republiek werd. Ter gelegenheid hier van werd ons bij binnenkomst een glaasje Brennívín met Engelwortelzaden aangeboden. En, niet onbelangrijk, hier kon men muskietennetjes aanschaffen.

Bij Dummiborgir hoopten we de Giervalk te zien. Dat lukte niet.

Höfði volgde. Een klein schiereiland met een uitbundige flora. Het is een openbaar park. Eens behoorde het toe aan een vakbondsman, die vond dat het gewone volk er ook van

moest kunnen genieten en het dus openstelde voor het publiek. Zijn erfgenamen dachten er anders over en waren van plan het te sluiten. Toen kocht zijn dochter het land en maakte het in nagedachtenis van haar vader weer toegankelijk voor de gewone mensen.

Bij Ytri-Neslönd een museumpje dat alle vogels die in Myvatn voorkomen herbergt.

Op de parkeerplaats werd een allerlaatste poging gedaan om de Giervalk te zien en sommigen zagen hem, wel heel ver weg.

Jenny

18 juni: Een reisdag vanaf Stöng naar de westelijke fjorden.

De groep ontbeet vroeg in de zonnige ontbijtkamer. Ik heb maar eens hvera brauð gegeten, een donker zoetig roggebrood uit de streek rond Myvatn dat de structuur van cake heeft. We vertrokken al om 08.30 uur omdat er flink wat kilometers gereden moest worden. Na een half uur stapten we uit bij de Goðafoss, watervallen met prachtig groen water, waar iedereen enthousiast fotografeerde.

Daarna verder naar het een uur de tijd hadden te winkelen. Daar heb gekocht. Dat boek lag plantjes die we zagen wilde het zelf ook graag kijken mensen dat ik zoveel leuke

stadje Alkureyri waar we om wat rond te kijken en ik de flora van IJsland al in de bus om de vele in op te zoeken, maar ik hebben. Nog steeds ongelovig als ik vertel planten gezien heb!

Daarna begon de lange ringweg. Om de tijd te een IJslands kinderlied

Daarmee had hij al bedreigd tijdens onze bustocht door het midden. Maar nu moesten we eraan geloven. Vanaf een briefje probeerden we het te zingen, nadat we eerst naar de uitspraak geluisterd hadden.

rit echt over de A1, de korten ging Kristin ons over een raaf aanleren.

Onderweg kwamen we langs het geboortehuis van de beroemde dichter Jonas Halgrason. Om twee uur kregen we een prima lunch van soep, salade en heerlijk eigen gebakken brood. Daarna weer op weg via nr. 59 en geen asfalt meer maar gravel, op het eerste schiereiland van de westelijke fjorden, het domein van de Zeearend. Al snel zag Geoske een roofvogel, maar hij vloog te hoog om te weten welke. Zij heeft later wel zeker een Smelleken gezien.

Onderweg hadden we steeds mooi uitzicht op verschillende fjorden. Stefan stuurde de bus via vele haarspeldbochten naar het hotel-restaurant bij Flokekundur, dus hij kreeg een spontaan applausje. We kregen een diner met prima lamsvlees.

Daarna weer verder over route 612, waar we een jongeman oppikten die de bus gemist had en die in ons hotel bleek te werken. Dat was een hoofdgebouw met de kamers als een motel op een rijtje. Iedereen had dus uitzicht op de prachtige baai, want het was natuurlijk nog licht.

Ineke Gilbert

19 juni; Breidavik, Latrabjarg.

Latrabjarg staat voor ons boven aan het lijstje doelgebieden, om deze reis te ondernemen. Uitgerekend op de dag die daarvoor is gepland begint de dag met “regen horizontaal” - zoals mijn kamergenoot het uitdrukt. Maar na een uur uitstel vertrekken we toch, terwijl het weer snel opknapt.

Tevoren ga ik nog op verkenning rond ons verblijf en wordt al gauw flink belaagd door Noordse Sterns, die hier in ruime mate broeden, naast Tureluurs, Watersnippen, Regenwulpen, Graspiepers en nog wat Bonte Strandlopers. Van deze laatsten lopen er al kuikens rond. Er is een plas met meerdere Roodkeelduikers.

Aangekomen bij de klif waait het er flink. Maar er zijn ook luwe plekken. Al dicht bij de parkeerplaats nestelen Papegaaiduikers bij de bovenrand van de klif en ze blijken dicht te benaderen. Een enkele – van zee komend – landt er vlak voor onze voeten. Verspreid op de zee dobberen enorme aantallen van Papegaaiduikers en de andere klifbewoners.

Rond de kaap (“het meest westelijke puntje van IJsland – en dus van Europa”) komt er een gestage stroom van Meeuwen, vooral Drieteenmeeuwen, terug van zee, hier profiterend van een stijgende wind en ze passeren zodoende op ooghoogte en vlakbij. Veel Drieteentjes hebben nestmateriaal in de bek. Af en toe passeert een Grote Burgemeester en een enkele maal ook een Kleine Burgemeester. We vinden ze mooi. Vóór de klif patrouilleren tussen dit alles Kleine Jagers die regelmatig in hun sierlijke vlucht plots naar beneden schieten om hun slachtoffers laag boven de zee te belagen.

We volgen de klif, die geleidelijk hoger wordt (tot 400 m) en komen op plekken waar nestelend en rustende

Stormmeeuwen, Drieteenmeeuwen, Koeten en Alken op korte afstand van bovenaf te zien zijn. Na gebruik van de meegebrachte lunch gaan we hier op luwre plekken rustig zitten kijken. De subtiele verschillen tussen Gewone, Bril- en Kortbekzeekoeten beginnen ons op te vallen. Bij het merendeel van de vogels is er sprake van zitten op eieren; we zien slechts één kuiken en wel bij een Drieteenmeeuw. Bezoekende Drieteenpartners lijken voedsel over te geven. Soms wordt er van plaats gewisseld. Het aanvliegen van een partner gaat gepaard met veel ge-“kittiwake – kittiwake”. Bij herhaling zie ik innige Noordse Stormvogelpaartjes zitten kopjekrauwen, maar één Stormvogel straft zijn opdringerige partner telkens af.

Nel, zojuist opgestaan van haar uitkijkplekje, ziet een zitmatje opwaaien en naar beneden verdwijnen. Nel betreurt de stakker die het verder zonder zitmat moet doen. Even later staan weer anderen op deze plek en zien een zitmat omhoogwaaien en landen op het gras. De mat wordt herkend als die van Nel en wordt terugbezorgd.

Tenslotte verschijnen vlak bij op zee enkele Zeehonden, wsch. de “Gewone”. Ook de Grijze Zeehond komt hier voor.

Al met al vinden we Latrabjarg

indrukwekkend. Het betreft een van de grootste broedkolonies van zeevogels ter wereld. Zo vond ik vermeld dat hier ruim de helft van de wereldpopulatie Alken broedt.

Halverwege de middag rijden we terug naar ons verblijf in Breidavik. Op verzoek verlaten een aantal liefhebbers, w.o. ik, de bus om de laatste km's te lopen. We zoeken zelf onze route en dalen af in de richting van het strand en lopen al gauw over het tot deze hoogte (> 100 m) opgewaaide "zand" – dit is hier overigens niet het zwarte lavagruis dat in IJsland elders gebruikelijk is maar zandkleurig schelpengruis. Afdalend volgen we enige tijd het spoor van een rennende Poolvos. Net een bescheiden kloofje verlatend zie ik een grote grijzige (op de rug gezien) en ranke vogel met energieke vleugelslag van rechts

naar links vliegen. Ik roep de anderen achter mij, maar zij kunnen hem niet of maar even zien. En als ook zij het kloofje uit komen verdwijnt de vogel al over de bergrand.... Het dringt tot me door dat ik een Giervalk moet hebben gezien... !

Langs het strand komen we Hans tegemoet. Hij zocht het hele strand af naar (hele) schelpen – hij vond er maar drie, w.o. een Noordkromp. Op de zee dobberen Eiders en hoger op het strand broeden nogal wat Bontbekplevieren.

In de resterende tijd loop ik eerst even langs de weg boven ons verblijf in de hoop een geelgroene Arctische Papaver (*P Radicatum*) te kunnen fotograferen. Ik vind er al snel een (Ik had ze alleen nog maar vanuit de rijdende bus, tussen het gruis langs de kant van de weg, zien staan). Ik volg vandaar een aangegeven lange afstand pad in noordoostelijke richting. Dit leidt naar een komvormige vallei. Op de tegenoverliggende kale helling loopt een Poolvos en ik kan hem lange tijd volgen. Dan loop ik terug langs het riviertje onder in de vallei. Hier vind ik Sterbloemige Steenbreek (*Saxifraga Stellaris*).

Al met al is het een topdag met veel leuke waarnemingen in een boeiend landschap.

Ruud

20 juni: Breijavik-Flatey-Stykishólmur-Grundarfjödur

'Smorgens voor het eten nog even naar het strand van Breijavik gelopen. In de branding zwom een Eidereend met 6 donsjongen. Op Zee de gebruikelijke Noordse Stormvogels en Noordse Stern. De grote hoeveelheid Zeekoeten van Latjarberg komen hier niet langs. Wel zo nu en dan een Grote Burgemeester. Geen snelle flits van de Giervalk zoals ons gisteren overkwam. Bij een plasje zit een Grote Burgemeester op de grond die we nu eens goed kunnen bekijken.

Vandaag met de boot over de Braiderfjord naar Flatey, daar 5 uur de tijd om vogels te kijken. Met de volgende boot doorreizen naar de vaste wal: Steakisholmer. Vanuit Breijavik reden we met de bus naar de pond in Gaudlaulsaloer. Onderweg zouden we nog twee stops maken om respectievelijk een Giervalk en Zeearend te spotten. Deze twee soorten staan hoog op de lijst en nog steeds heeft niet iedereen kunnen

genieten van deze imposante dieren. We reden een vallei in waar de Giervalk eerder gezien was, de rotspartijen waren niet zo indrukwekkend. De vallei zelf was prachtig. Aan de monding van de rivier door de vallei zitten 3 Grote Burgemeesters en twee Grote Mantelmeeuwen. We zochten de rotsformatie af naar een nest maar telkens bleek dat de witte poeppleken natuurlijke kalk was. Opeens horen we een kreet van de gids, we moesten komen duwen want de bus was bij het draaien vast komen te zitten in het zand van de rivierbedding. Een plaatselijke boer was zo vriendelijk om zijn vierwieldrijf auto er voor te zetten. Alle inzittende duwden mee en het lukt. Door dit oponthoud rijden we rechtstreeks naar de boot. Deze vaart van Brjinhohm naar Stykisholmer. Bij 6 graden C en NW wind 4 varen we het haventje uit. Hier zien we 5 Kuifaalscholvers en een Papegaaiduiker.

Zoals elke dag vertelt Kristinn, onze gids, een verhaal. Dit keer over het eiland Flatey. Rond 1960 is het eiland onbewoond geraakt. In de tachtiger jaren zijn er artiesten gaan wonen. Zij hebben de huizen weer opgeknapt en kleurrijk (Deens) geschilderd. De opschriften op het kerkhof zijn zeer bijzonder omdat in de tekst is vermeld waar de mensen aan overleden zijn. Het enige hotel op het eiland is onze verzamelplaats.

Onder leiding van Kristinn lopen we het eiland rond op zoek naar nog z'on fel begeerde soort de Rosse Franjepoot. Op het eiland aangekomen horen we voor het eerst de zang van de sneeuwgorz. Wat verder opvalt, is de Grauwe Franjepoot die normaal in het water draait nu in het gras langs en op het pad foerageert. Ook de Zwarte Zeekoet is van zo dicht bij een gewild foto object. De helft van het eiland is beschermd broedgebied en dat is ook te zien. Elke Eidereend heeft vele jongen. Max. 25 zijn er bij de tante oppassers geteld. Bij een stap in het gras alarmeren er zo 10 Tureluurs om je heen. Toen we wat beter keken zag je ook dat we midden tussen drie nesten van de Tureluurs stonden. Een met drie eieren een met twee en een met een ei. Verder werden we natuurlijk belaagd door de Noordse Stern die duikvluchten op ons uitvoerde gedurende de hele wandeling.

We waren al bijna weer terug in het dorp en nog steeds geen Rosse Franjepoot. De gids ging maar rustig aan de waterkant zitten. Toen zagen we een Bontbekplevier die zich lam hield maar daar traptten wij natuurlijk niet in. De Bontbekplevier probeert door zich vleugellam te gedragen je weg te lokken omdat zijn jongen gevaar lopen. En even later konden we de jongen bewonderen.

Opeens zie ik een vogel landen tussen het wier. Even kijken en ja hoor een vrouwtje Rosse Franjepoot. De ontlading is groot en niet in de laatste plaats bij de gids!! YES YES!! Op 20 meter laat hij zich goed zien. Al badend wordt hij aangevallen door een Noordse Stern. Na een kleine verplaatsing waarbij zijn rosse buik in de vlucht goed te zien is gaat hij

verder met wassen. Nadat iedereen hem goed gezien heeft vliegt zij zo plots als ze is gekomen ook weer weg. We wachten nog een half uur maar zij laat zich niet meer zien ook later op de middag niet.

Zeer gelukkig keert iedereen terug in het drop waar een bezoek aan het kerkje de moeite waard is vanwege zijn prachtige wantschilderijen. Na het eten zingen we nog eenmaal Krummi Krunkar Uti, waarna er spontaan kampliedjes gezongen worden. Met de boot van 20.00 uur varen we in anderhalf uur weer naar de vaste wal en overnachten in de betoverende haven van Grundarfjordenhofn. Rondom bergen met nog sneeuw erop en een openzicht naar Zee. Op een van die bergen broeden o.a. de Grote Burgemeesters.

Na het IJslandse gerecht wat een soort visstampot is gaan we even afkoelen voor het hotel. Enkele vermaken zich in de sauna. Met een voldaan gevoel stappen we even na twaalfen in de kooi. De middernachtzon glijdt aan ons voorbij.

Aart Lagerwerf

21 juni: Rondrit over het Snaefellsness schiereiland vanuit Grundarfjörður

De langste dag begint in Grundarfjörður met mooi weer: de bergen zijn voluit te zien, met sneeuw op de toppen. Vandaag zullen we het schiereiland Snaefellsnes bezoeken. Vóór het ontbijt - met pannekoekjes - heeft een aantal mensen al achter het hotel bij de uitlaat van de visfabriek gekeken: er zitten daar ca. 30 Grote Burgemeesters en ca. 60 Noordse Stormvogels in strikt gescheiden groepen te genieten van wat er uit de uitlaat komt. Na het ontbijt komt een tweede kans: ze zitten er nog.

Dan stappen we weer in onze bus en rijden richting Stykkishólmur, zoals we gisteren ook aankwamen.

Onderweg zien we allerlei bergvormen: vooral vulkanisch met lava en gruis. Verder passeren we een boerderij met de grootste productie van "fermented Greenland shark", een IJslandse delicatessen die op een nogal merkwaardige manier wordt bereid: het vlees wordt o.a. enige weken in de grond begraven.

Na Stykkishólmur rijden we naar de zuidkust van het schiereiland, waar we stoppen bij Búðir. Even verderop staat een boerderij waar de eerste poging tot toerisme plaats vond. Er werd namelijk aan gasten onderdak aangeboden. Helaas bleek de boer een massamoordenaar zodat deze toeristen het niet overleefden. De naam herinnert aan dit drama: Axlar Björn.

Bij Búðir stoppen we een half uur. Dat is eigenlijk te kort. Niet alleen staat er een mooi kerkje, van buiten donker, van binnen in blauw en dat speciale rood ("ossensbloed") geverfd, heel fleurig. Maar ook staat hier een prachtige flora in de vele begroeide lavakuilen, waaronder 20 soorten varens. We komen ogen tekort en de tijd vliegt voorbij. Maar er staat meer op het programma, dus we stappen in en rijden naar Arnarstapi.

De kust is hier grillig met allerlei gestolde lavaformaties. Kristinn vertelt dat de lava deels boven zee uitstroomde. Onder de lava kan nog zeewater stromen, zodat bij vloed op sommige plaatsen de lavakuilen vollopen.

Onderweg zien we al geregeld de Snaefellsjökull gletsjer uit de wolken komen. De omvang van de gletsjer is flink afgenomen, zo is de top van de berg al onder het ijs vandaan gekomen.

In Arnarstapi wandelen we langs de kust en bewonderen de grillig gevormde rotsformaties: kliffen, eilandjes en zelfs rotsbruggen. Er broeden veel Drieteenmeeuwen en Noordse Stormvogels op de overdadig met Dryas en Blaassilene (Silene maritima) begroeide kliffen. Ook zien we Harlekijneenden, zelfs 9 ex. tegelijk op een klein eilandje. Het slot van de wandeling gaat door een stenig lavaveld. Warm en dorstig komen we in Hellnar aan op een mooi terrasje (Fjöruhúsið), tegen de rotswand aan gelegen, met fraai uitzicht op zee en allerlei zeevogels. Hier krijgen we een prima lunch van vissoep (een quiche voor de vegetariër) onder begeleiding van een instrumentale groep die aan de overkant onder de rotsen speelt.

Om kwart voor drie rijden we verder tot de volgende stop bij Djúpalónssandur, waar we naar een keienstrand lopen. Hier liggen wedstrijdstenen, waaraan de kracht van de mannen werd gemeten. Ook staan er leuke plantjes en vliegen er Tapuiten en Sneeuwgorzen rond. Op de kust liggen wat ijzeren brokstukken van een vissersboot, die daar op 13 maart 1948 is vergaan.

Dan weer verder met de bus. Jenny leert Kristinn "de uil zat in de olmen" als tegenprestatie voor Krummi krunkar úti. Later zal blijken dat hij een succesvolle leerling is!

Bij Rif stoppen we voor een kolonie Noordse Sterns samen met Grauwe Franjepoten en Bonte Strandlopers. Even verderop bevindt zich de grootste kolonie Grote Burgemeesters op de kliffen. We zien er enkele vliegen maar de meeste witte vlekken op de berg zijn toch Noordse Stormvogels.

We vragen ons af of de Zilvermeeuw die we bij de Grote Burgemeesters op het piertje en ook elders zagen misschien een hybride: Zilvermeeuw x Grote Burgemeester is. We komen er niet uit.

Om 7 uur is er een lekker diner. Bij het diner krijgen we allen een klein glad steentje van Kristin met een bijbehorend verhaal!

In een grot leefde een trollenouderpaar met een babytrolleytje. De ouders spraken vaak over de wonderen van de wereld buiten de grot maar lieten het kleine trolleytje niet naar buiten, te gevaarlijk, want als de zon op een trol schijnt versteent hij. Op een nacht hield het trolleytje het niet meer uit en sloop naar buiten. Het liep en liep en liep, wat was de wereld mooi. Tot het de ochtendschemerjng zag opkomen. Het trolleytje schrok en rende naar de grot terug. Maar toen hij eindelijk aankwam viel een zonnestraal op de ingang. Het trolleytje barstte in tranen uit, te laat, hij zou zijn ouders niet meer terugzien. De traantjes vielen op de grond en versteenden. In die versteende traantjes zit nu al het verlangen samengebald om weer veilig thuis te komen...

Dat is dus de betekenis van de steentjes die we kregen: een gelukssteentje om weer veilig thuis te komen! Met dit kostbare geschenk wordt deze mooie dag besloten.

Geoske

22 juni: Grundafjörður naar Reykjavik

Op de laatste hele excursiedag nog twee nieuwe dingen: de Zeearend en een Laag, Grootbloemig Wilgenroosje, *Chamerion Latifolium*.

Dankzij het feit dat Julius een fleecjack kwijt was, dat gelukkig later weer terugkwam, kon Yvonne de bij een eerder gekochte muts passende wanten nog kopen.

We vertrokken dus met enige vertraging vanuit Grundafjörður naar Reykjavik.

Eerst naar het Oosten en daarna naar het weidse Zuidelijk gedeelte van Snaefellsnes, waar we nog weer een prachtige lavavulkaan en een bijzondere muur van lavabasaltstaven bekeken, de

Gerduberg. Kristinn vertelde nog eens over de verschillende vulkanen en vulkanische verschijnselen. Zo langzamerhand begrijpen we daardoor de verschillen. Het blijft fascinerend om door een land te rijden met zoveel vulkanisme. Wat een natuurkrachten schuilen er onder de aardkorst die op IJsland naar verhouding dun is. De uitbarsting van Gerduberg is omstreeks 1200 geweest, toen IJsland z'n eerste bewoners kreeg.

Terwijl we verder rijden vliegen de Watersnippen langs de bus.

We gaan naar de waterval Hraunfossar en Barnafoss waar Kristinn eerst een groepsfoto maakt en we uit volle borst Krummi en De Uil zingen tot groot vermaak van de andere toeristen.

Daarna is er nog tijd om rond te lopen en te genieten. In de verte kun je Eiríksjökull zien. Het water van de gletsjer dringt op z'n weg naar de waterval de grond in en komt er halverwege de rotswanden weer uit en vormt dan een prachtige waterval, heel bijzonder.

Hier en daar mooie plekken met touwlava.

Bij Deildartunga bezoeken we het warmwaterstation waar het grondwater van 100gr.C. via lange buizen naar Arkanes, Bogarnes en Reykjavik gevoerd wordt. Als het aankomt bij de steden is de temperatuur van het water slechts 20 gr. gedaald door de goede isolatie.

Het varentje dat er moet staan vinden we niet.

Voor de laatste lunch rijden we naar Fosstún terwijl we onderweg nog even kijken bij het standbeeld van Snorri Sturluson, de grote sagenverteller.

Fosstún blijkt een heel leuk restaurant met een leuke eigenaar en placemats met gedichten van een familielid te zijn. We eten weer heerlijk met rabarbertaart met slagroom toe.

Iets ten O. van Bogarnes, aan een inham van de zee ineens "stop" en daar zit op een klein eilandje een Zeearend. Heel mooi laat hij/zij zich van alle kanten bewonderen.

In Reykjavik rijden we nog weer een andere route dan op de heenweg om nog wat meer van de stad te zien. En dan zet Stefan ons na

een heerlijke 13 dagen af bij hotel Baron. We hebben nog ongeveer twee uur de tijd voor het diner en de meesten gaan nog even gauw naar de kathedraal of het vikingschip aan de haven. Het is een mooi, modern kunstwerk aan het water. De stad ligt trouwens prachtig aan zee.

Ons galgenmaal nuttigen we in een donker, spiegelend restaurant. Ze serveren heel lekkere taartjes als dessert.

We lopen op ons gemak door de lichte avond naar het hotel terug. Het zit er bijna op, jammer.

Greetje

23 juni: Reykjavik en naar huis

Zon, fris briesje bij ca 12 °C. In de ochtend tot 13 uur in Reykjavik gebleven.

Hier heet het meer ineens de vijver en is bevolkt door 13 vogelsoorten, allen al eerder op deze reis gezien. We zien de Merel en horen de Barmsijzen in het park aangrenzend aan de vijver. Dit was het eerste park aangelegd in IJsland met een groot beeld van de ontwerper.

Over de heuvel via de kerk terug naar het vertrekpunt. Uit de bus zien we nog een Zwarte Zeekoet.

Een goede vlucht maakt de reis compleet, dankzij de zwarte paarden, de versteende tranen van de kindertrol, die ons vergezelden.

Op tijd zijn we weer terug en eenieder vindt zijn weg naar huis, als we eenmaal zijn geland. Met de zoete gedachten van een mooie vakantie.

Hanna

Kristinn A. Guðjónsson

Vogellijst IJsland juni 2010.

	1= 1 ex	3= 6 tot 26 ex	5= >100 ex
	2= 2 tot 6 ex	4= 26 tot 101 ex	
Roodkeelduiker	4		Tureluur 5
IJsduiker	3		IJslandse Grutto 5
Kuifduiker	3		Regenwulp 5
Noordse Stormvogel	5		Watersnip 5
Noordse Pijlstormvogel	5		Rosse Franjepoot 1
Grauwe Pijlstormvogel	2		Grauwe Franjepoot 5
Grote Jager	4		Kleine jager 5
Stormvogeltje	4?		Kokmeeuw 4
Vaal Stormvogeltje	5		Stormmeeuw 3
Jan-van-gent	4		Zilvermeeuw 5
Aalscholver	3		Kleine Mantelmeeuw 3
Kuifaalscholver	4		Grote Mantelmeeuw 5
Wilde Zwaan	5?		Drieteenmeeuw 5
Kleine Rietgans	4		Grote Burgemeester 5
Grauwe Gans	5		Kleine Burgemeester 2
Bergeend	3		Noordse Stern 5
Wilde Eend	4		Papegaaiduik 5
Pijlstaart	2		Kortbekzeekoet 5
Slobeend	1		Zwarte Zeekoet 4
Krakeend	3		Zeekoet 5
Smient	5		Alk 5
Wintertaling	4?		Stadsduif 4
Topper	5		Velduil 2
Kuifeend	5		Graspieper 5
Eider	5		Witte Kwikstaart 4
Zwarte-Zee-eend	4		Winterkoning 2
IJseend	3		Tapuit 3
Harlekijneend	4		Koperwiek 5
IJslandse Brilduiker	4		Merel 2
Middelste Zaagbek	4		Raaf 4
Zeearend	2		Spreeuw 4
Giervalk	2		Barmsijs 5
Smelleken	2		Sneeuwgorst 4
Alpensneeuwhoen	2		
Scholekster	3		
Bontbekplevier	3		
Goudplevier	5		
Paarse Strandloper	2		
Steenloper	2		
Bonte Strandloper	4		

Plantenlijst IJsland juni 2010

Achillea millefolium	Duizendblad
Alchemilla alpina	Alpenvrouwenmantel
A. filicaulis	Fijnstengelige vrouwenmantel
A. wichurae	
Angelica archangelica	Grote engelwortel
Arabidopsis petraea	Rotskers
Arabis alpina	
Arctostaphylos uva-ursi	Berendruif
Arenaria norvegica	
Armeria maritima	Engels gras
Atriplex glabriuscula	Kustmelde
Betula nana	Dwergberk
Betula pubescens	Zachte berk
	Levendbarende duizendknoop
Bistorta vivipara	
Botrychium lunaria	Gelobde maanvaren
Bartsia alpina	Bartsia
Cakile maritima subsp. Islandica	Zeeraket (ondersoort)
Calluna vulgaris	Struikhei
Caltha palustris	Dotterbloem
Capsella bursa-pastoris	Herderstasje
Cardamina pratensis subsp. angustipholia	Pinksterbloem (ondersoort)
Cassiope hypnoides	Cassiope
Cerastium alpinum	Alpenhoornbloem
Chamerion (Epilobium) angustifolium	Arctisch wilgeroosje
Cochlearia officinalis	Echt lepelblad
Coeloglossum viride	Groene nachtorchis
Corallorhiza trifida	Koraalwortel
Cystopteris fragilis	Blaasvaren
Dactylorhiza maculata	Gevlekte orchis
Diapensia lapponica	
Draba incana	
Draba norvegica	
Dryas octopetala	Achtster
Dryopteris filix-mas	Mannetjesvaren
Empetrum nigrum	Kraaihei
Epilobium alsinifolium	
Epilobium palustre	Moerasbasterdwederik
Equisetum arvense	Heermoes
Equisetum fluviatile	Holpijp
Equisetum palustre	Lidrus
Equisetum pratense	
Erigeron borealis	(een fijnstraal)

<i>Erigeron uniflorus</i>	(een fijnstraal)
<i>Eriophorum angustifolium</i>	Veenpluis
<i>Eriophorum scheuchzeri</i>	
<i>Erysimum strictum</i>	(een steenraket)
<i>Filipendula ulmaria</i>	Moerasspirea
<i>Fragaria vesca</i>	Bosaardbei
<i>Galium boreale</i>	Noords walstro
<i>Galium verum</i>	Geel walstro
<i>Geranium sylvaticum</i>	Bos ooievaarsbek
<i>Geum rivale</i>	Knikkend nagelkruid
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Gebogen driehoeksvaren
<i>Hieracium thaetolepium</i>	(een havikskruid)
<i>Hippuris vulgaris</i>	Lidsteng
<i>Honckenya peploides</i>	Zeepostelein
<i>Hydrocotyle vulgaris</i>	Gewone waternavel
<i>Koenigia islandica</i>	
<i>Lathyrus japonicus</i>	Zeelathyrus
<i>Ligusticum scoticum</i>	
<i>Loiseleuria procumbens</i>	Kruipazalea
<i>Lupinus nootkatensis</i>	
<i>Lychnis alpina</i>	Alpenkoekoeksbloem
<i>Matricaria maritima</i>	Reukeloze kamille
<i>Menyanthes trifoliata</i>	Waterdrieblad
<i>Mertensia maritima</i>	Mertensia
<i>Myosotis arvensis</i>	Akkervergeet-mij-nietje
<i>Oxyria digyna</i>	Oxyria
<i>Papaver radicum</i>	Arctische papaver
<i>Paris quadrifolia</i>	Eenbes
<i>Parnassia palustris</i>	Parnassia
<i>Pinguicula vulgaris</i>	Pinguicula vulgaris
<i>Plantago maritima</i>	Zeeweegbree
<i>Poa alpina</i>	('n levenbarende poa)
<i>Poa x jemtlandica</i>	('n levenbarende poa)
<i>Polypodium vulgare</i>	Gewone eikvaren
<i>Potentilla anserina</i>	Zilverschoon
<i>Potentilla crantzii</i>	
<i>Potentilla palustris</i>	Wateraardbei
<i>Pseudorchis (Leucorchos) albida</i>	Witte muggenorchis
<i>Pyrola grandiflora</i>	Grootbloemige wintergroen
<i>Pyrola minor</i>	Klein wintergroen
<i>Ranunculus hyperboreus</i>	
<i>Ranunculus repens</i>	Kruipende boterbloem
<i>Rhinanthus minor</i>	Kleine ratelaar
<i>Rhodiola rosea</i>	Rozewortel
<i>Rubus saxatilis</i>	(een braam)
<i>Rumex acetosa</i>	Veldzuring

Rumex acetosella	Schapenzuring
Rumex longifolius	
Sagina procumbens	Liggende vetmuur
Salix arctica	
Salix herbacea	Kruidwilg
Salix lanata	Wollige wilg
Salix phylicifolia	
Saxifraga cespitosa	
Saxifraga hypnoides	Mossteenbreek
Saxifraga nivalis	Sneeuwsteenbreek
Saxifraga oppositifolia	
Saxifraga paniculata	
Saxifraga rosacea	
Saxifraga stellaris	Sterbloemige steenbreek
Sedum acre	Muurpeper
Sedum villosum	Harig vetkruid
Selaginella selaginoides	(een wolfsklauw)
Silene acaulis	Stengelloze silen
Silene uniflora	
Sorbus aucuparia	Wilde lijsterbes
Taraxacum spp.	Paardebloem
Thalictrum alpinum	Alpenruit
Thymus praecox subsp. Arcticus	Kruiptijm (ondersoort)
Tofieldia pusilla	Bieslelie
Trifolium repens	Witte klaver
Vaccinium myrtillus	Blauwe bosbes
Vaccinium uliginosum	Rijsbes
Valeriana officinalis	Echte valeriaan
Veronica alpina	
Veronica fruticans	Rotsereprijs
Veronica serpyllifolia	Tijmeprijs
Vicia sepium	Heggewikke
Viola canina	Hondsviooltje
Viola palustris	Moerasviooltje
Viola tricolor	Driekleurg viooltje
Woodsia ilvensis	(een varen)